

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการดำเนินคดีอาญานั้นศาลไทยยึดถือ "หลักการตรวจสอบ" (Untersuchungsgrundsatz) กล่าวคือ ถือว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานและศาลที่จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหา และในการนี้ เจ้าพนักงานและศาลมีอำนาจหน้าที่ค้นหาความจริงโดยไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ¹ ศาลต้องพิสูจน์ความจริงจนแจ่มชัดจึงจะสามารถพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ซึ่งศาลฎีกาเคยวินิจฉัยวางหลักไว้ว่าในคดีอาญาเมื่อศาลจะตัดสินลงโทษจำเลย ศาลไม่ควรงดพยานของจำเลยที่ยังไม่ได้สืบ ควรให้โอกาสจำเลยนำพยานสืบตามข้อต่อสู้จนสิ้นกระแสความ ดังในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 523 - 524/2471

การรับฟังพยานหลักฐานจึงเป็นเรื่องสำคัญในการดำเนินคดีอาญา เพราะเป็นเรื่องของการพิจารณาพิสูจน์เรื่องราวอันเป็นปัญหาข้อเท็จจริง (Facts) ว่าเรื่องราวนั้นได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ แต่ในบางกรณีเหตุการณ์แห่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือความรู้ความเข้าใจของบุคคลธรรมดาทั่วไปหรือศาลที่จะสามารถเข้าใจได้ หรือรูปคดีนั้นมีวัตถุพยานซึ่งบุคคลธรรมดาทั่วไปหรือศาลไม่อาจเข้าใจหรือใช้ประโยชน์ในการดำเนินคดีอาญาได้ เพราะไม่มีความรู้ที่จะพิสูจน์ทราบความหมายที่แฝงเร้นในวัตถุพยานนั้น หรือการดำเนินคดีอาญาซึ่งเกี่ยวพันกับเทคโนโลยีหรือวิทยาศาสตร์ซึ่งในปัจจุบันได้ก้าวหน้าไปมาก เป็นต้น ในคดีลักษณะดังกล่าวนี้หากศาลใช้แต่เพียงความรู้ความเข้าใจของศาล ซึ่งเป็นความรู้

¹ คณิต ฌ นคร, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528), หน้า 5.

เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Facts) ธรรมดาสามัญทั่วไปมาพิจารณาวินิจฉัยแล้วย่อมหมาย
 ความว่า คดีนี้มีได้ถูกตรวจสอบพิสูจน์ต้นสิ้นกระแสความจริง ๆ คำพิพากษาใน
 กรณีนี้จึงอาจไม่ถูกต้องยุติธรรม

ดังนั้นการที่ศาลจะพิพากษาคดีได้อย่างยุติธรรม จึงจำเป็นต้องอยู่เองที่จะต้อง
 สามารถรู้และเข้าใจเรื่องราวเหตุการณ์แห่งคดีได้อย่างถ่องแท้ ซึ่งในการนี้จำเป็นต้อง
 ต้องฟังพยานและยินยอมให้บุคคลบางจำพวก ซึ่งอาจไม่ได้ทราบถึงข้อเท็จจริงอันเป็น
 ปัญหาในคดีเลย ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิสูจน์ความจริงในคดี โดยสืบเนื่องจาก
 การที่บุคคลเหล่านั้นมีคุณสมบัติเฉพาะพิเศษ คือมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ
 และประสบการณ์ในเรื่องราวบางเรื่อง หรือศาสตร์บางสาขา เชี่ยวชาญกว่าบุคคล
 ธรรมดา สามารถที่จะเข้าใจเรื่องราวบางเรื่องที่บุคคลธรรมดาไม่อาจเข้าใจ ซึ่ง
 ศาลจะได้อาศัยความสามารถพิเศษของบุคคลจำพวกนี้มาถ่ายทอดเรื่องราวที่แฝงเร้น
 และช่วยให้ศาลตลอดจนคู่ความ เข้าใจเรื่องราวเหตุการณ์แห่งคดีในส่วนที่เป็น
 ข้อขัดข้องนั้นได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินคดีอาญานั้นเป็นไปโดย
 ถูกต้องยุติธรรม บุคคลจำพวกนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย
 เรียกว่า "ผู้ชำนาญการพิเศษ" (Expert)*

ผู้ชำนาญการพิเศษ (Expert) นี้ เป็นหลักการที่ได้รับการพัฒนามาพร้อมกับ
 กับระบบวิธีพิจารณาความแบบกล่าวหา (Accusatorial System)² ในประเทศ
 อังกฤษเริ่มมีเมื่อประมาณศตวรรษที่ 14 เป็นกรณีที่ศาลขอความช่วยเหลือจากแพทย์
 เพื่อให้ช่วยในการวินิจฉัยถึงสภาพและ/หรือสาเหตุของบาดแผล และการตายในคดีที่
 เกี่ยวกับความผิดอันเนื่องจากการประทุษร้ายต่อร่างกายและชีวิต และพัฒนาจนเป็น
 ที่ยอมรับอย่างกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะทางด้านที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และ

* สำหรับในคดีแพ่ง เรียกบุคคลจำพวกนี้ว่า "ผู้เชี่ยวชาญ (Expert)"

² เข็มชัย ชุตินวงศ์, "พยานผู้เชี่ยวชาญในสหรัฐอเมริกา (Expert

Testimony)," อัยการนิเทศ, 3 (2523): 43.

แพทยศาสตร์ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ³ โดยถือว่าผู้ชำนาญการพิเศษเป็นผู้ช่วยศาล ในการให้ความกระจ่างเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี ซึ่งในสมัยแรก ๆ การใช้ผู้ชำนาญการพิเศษนี้ ผู้พิพากษาจะคัดเลือกคณะลูกขุนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจ เข้าตัดสินข้อเท็จจริงโดยอาศัยความรู้ของลูกขุนเอง โดยคณะลูกขุนจะปรึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน แล้วสรุปเป็นความเห็นของฝ่ายข้างมากออกมาเป็นข้อตัดสิน⁴ แต่ต่อมาในศตวรรษที่ 17 ได้มีการพัฒนาวิธีพิจารณาคดีให้นำพยานบุคคลมาเบิกความได้ บทบาทของคณะลูกขุนดังกล่าวจึงลดลง เพราะมีการนำบรรดาผู้ชำนาญการพิเศษต่าง ๆ มาเบิกความเป็นพยานเอง และศาลรับฟังผู้ชำนาญการพิเศษเหล่านั้นในฐานะของพยานบุคคลประเภทหนึ่ง⁵

สำหรับในประเทศไทยเรา มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผู้ชำนาญการพิเศษ ซึ่งสามารถให้ความเห็นต่อศาลได้มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยได้กล่าวถึงผู้ชำนาญการพิเศษไว้ในเรื่องของการตรวจสอบตัวหนังสือ ดวงตราและลายมือ คือ บุคคลผู้เป็นพนักงานโดยตรงในการตรวจสอบตัวหนังสือและดวงตราที่เรียกว่า "อาลักษณ์" และบุคคลอื่นที่มีความสามารถความชำนาญในการตรวจสอบลายมือ แล้วมีการพัฒนาให้รับฟังความเห็นของแพทย์ในการให้ความเห็นว่าบุคคลใดเป็นบุคคลวิกลจริตได้⁶ ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะพยาน ร.ศ. 113 ก็เริ่มปรากฏเป็นแนวคำพิพากษาฎีกาว่า ศาลยอมรับฟังความเห็นของผู้ชำนาญการพิเศษในศาสตร์ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น แต่จะต้องปรากฏแน่ชัดว่า บุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีความรู้เฉพาะในเรื่องที่

³Wakes G.D., An introduction to evidence, 3 rd. ed., (London: Sweet & Maxwell, 1967), p.172.

⁴ เข็มชัย ชูติวงศ์, "พยานผู้เชี่ยวชาญในสหรัฐอเมริกา (Expert Testimony)," หน้า 43.

⁵Wakes G.D., An introduction to evidence, p.172.

⁶โอสถ. โกศิน, กฎหมายลักษณะพยาน (กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์, 2527), หน้า 205.

จะเบิกความนั้นจริง ๆ* จนกระทั่งมีการประกาศให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความก็ได้บัญญัติเรื่องผู้ชำนาญการพิเศษไว้ โดยกล่าวถึงคุณสมบัติและความสามารถของผู้ชำนาญการพิเศษว่าจะให้ความเห็นในเรื่องใดบ้าง** ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 243 บัญญัติว่า "ผู้ใดโดยอาชีพหรือมิใช่ก็ตามมีความชำนาญการพิเศษในการใด ๆ เช่น ในทางวิทยาศาสตร์ ศิลป ฝีมือ พาณิชยกรรม การแพทย์ หรือกฎหมายต่างประเทศ และซึ่งความเห็นของเขานั้นอาจมีประโยชน์ในการวินิจฉัยคดีในการสอบสวน ใต้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณา อาจเป็นพยานในเรื่องต่าง ๆ เป็นต้นว่า ตรวจร่างกายหรือจิตของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตรวจลายมือ ทำการทดลอง หรือกิจการอย่างอื่น ๆ

ศาลจะให้ผู้ชำนาญการพิเศษทำความเห็นเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องให้มาเบิกความประกอบหนังสือนี้ ให้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวแล้วแก่คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วันก่อนวันเบิกความ

มาตรา 244 "ถ้าศาลหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่เห็นจำเป็นเนื่องในการใต้สวนมูลฟ้อง พิจารณาหรือสอบสวน ที่จะต้องตรวจสอบ แม้ว่าจะได้บรรจุหรือฟังแล้วก็ตามก็ให้มีอำนาจสั่งให้เอาศพนั้นให้ผู้ชำนาญการพิเศษตรวจได้"

ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นนี้ กฎหมายได้บัญญัติถึงคุณสมบัติของผู้ชำนาญการพิเศษคือ (1) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษโดยมีประกาศนียบัตรหรือดีกรี

* คำพิพากษาฎีกาที่ 1080/2456 , 214/2458, 575/2461 และ 319/2460

** ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 98, 99 โดยเรียกชื่อว่าผู้ชำนาญการพิเศษ

หรือเป็นผู้ชำนาญการพิเศษโดยการปฏิบัติการในการใด ๆ ซึ่งไม่เฉพาะศาสตร์ในทางวิทยาศาสตร์ ศิลป ฝีมือ พาณิชยกรรม การแพทย์ หรือกฎหมายต่างประเทศเท่านั้น มาเป็นเวลานานจนเกิดความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และการมีความรู้ความสามารถพิเศษนี้ไม่จำเป็นต้องมีอาชีพในทางนั้น (2) ผู้มีความรู้ความชำนาญพิเศษนั้นสามารถเป็นพยานเพื่อประโยชน์ต่อศาลในการวินิจฉัยคดีได้ เช่น การตรวจร่างกายหรือจิตของผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตรวจลายมือ ทำการทดลอง หรือกิจการอย่างอื่น ๆ

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติในเรื่องนี้ยังไม่ชัดเจนตามสมควร และเนื่องจากหลักเกณฑ์ในการรับฟัง และซึ่งน้ำหนักคำพยานของผู้ชำนาญการพิเศษเป็นปัญหาในเรื่องการรับฟังพยานหลักฐาน ซึ่งโดยทฤษฎีแล้วศาลจะต้องวินิจฉัยปัญหาในเรื่องหลักเกณฑ์การรับฟังพยานหลักฐานเสียก่อนที่จะเริ่มมีการสืบพยาน หรือเสนอพยานหลักฐานต่อศาลว่า ศาลจะอนุญาตให้คู่ความนำพยานขึ้นใดเข้าสืบได้บ้าง ทั้งนี้โดยพิจารณาตามบทบัญญัติของกฎหมาย⁷ แต่ในทางปฏิบัติแล้วเนื่องจากศาลเป็นผู้วินิจฉัยทั้งปัญหาการรับฟังพยานหลักฐานและปัญหาการซึ่งน้ำหนัก ศาลจึงเปิดโอกาสให้คู่ความนำพยานหลักฐานเข้าสืบได้อย่างเต็มที่ตามที่อ้างอิงมาในบัญชีระบุพยาน ซึ่งแตกต่างจากหลักเกณฑ์ของประเทศที่ใช้ระบบลูกขุน เพราะผู้พิพากษาต้องวินิจฉัยก่อนว่า พยานหลักฐานใดจะเข้าสู่สำนวนคดีได้หรือไม่ ถ้าพยานหลักฐานนั้นมีกฎหมายห้ามไว้ ศาลจะไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้นเลย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาว่ากฎหมายไทยมีหลักเกณฑ์ในการรับฟัง และซึ่งน้ำหนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญาหรือไม่อย่างไร เพื่อจะได้ยึดถือเป็นเกณฑ์เดียวกัน มิใช่ที่ศาลอาจจะรับฟังพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญาได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลเป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้เพราะการพิจารณาคดีอาญานั้นหลักเกณฑ์ตลอดจนการใช้ดุลพินิจของศาลในเรื่องราวต่าง ๆ นั้น จะต้องมีความแน่นอนเป็นที่ยอมรับ ประกอบกับ

⁷ ธีมชัย ชุตินวงศ์, คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน (กรุงเทพฯ: ประชูปริวรรค์, 2527), หน้า 111.

ปัญหาการรับฟังพยานหลักฐานกับการใช้ดุลพินิจในการซึ่งน้ำหนักคำพยานว่าน่าเชื่อถือหรือไม่นั้นเป็นคนละขั้นตอนกัน ทางปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงทำให้หลักเกณฑ์การรับฟังพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญาไม่แน่นอน เพราะกฎหมายบัญญัติไว้ไม่ชัดเจน และอำนาจในการใช้ดุลพินิจของศาลกว้างขวางมาก อันอาจเป็นปัญหาต่อการดำเนินการพิพากษาคดีอาญาให้เป็นไปอย่างถูกต้องยุติธรรม และสิ้นสงสัยในการกระทำความผิดที่ถูกล่าวหา

จากความไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องพยานผู้ชำนาญการพิเศษดังกล่าวข้างต้น จึงก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญควรแก่การศึกษาสามมกณด้วยกัน

ปัญหาประการแรก ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความหมายและคุณสมบัติของผู้ที่จะอ้างได้ว่าเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ เพราะปัญหาดังกล่าวข้างต้นหากยังไม่มืหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนแล้ว จะทำให้เกิดปัญหาว่าพยานที่น่าเข้าสืบมืคุณสมบัติเป็นผู้ชำนาญการพิเศษตามความหมายของกฎหมายหรือไม่ เราควรมืหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้ได้มาซึ่งผู้ชำนาญการพิเศษดังกล่าวอย่างไร และด้วยวิธีปฏิบัติอย่างไร

ปัญหาประการที่สอง ได้แก่ ปัญหาการเข้าสู่ความเป็นพยานผู้ชำนาญการพิเศษ ปัญหาข้อนี้สืบเนื่องจากปัญหาข้อแรกข้างต้น เมื่อรู้ว่บุคคลใดมืคุณสมบัติในการเป็นผู้ชำนาญการพิเศษแล้ว หากจะมีการอ้างผู้นั้นเข้ามาเป็นพยานผู้ชำนาญการพิเศษ ควรจะมีกระบวนการในเรื่องนี้อย่างไร มืความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเบิกความด้วยวาจาต่อหน้าศาล ควรหรือไม่ที่จะมืความแตกต่างไปจากกระบวนการเข้าสู่ความเป็นพยานบุคคลโดยทั่วไป ซึ่งหากเราต้องการให้เกิดผลในการรับฟังคำพยานผู้ชำนาญการพิเศษให้น้หนักเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ย่อมมืความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะ เกี่ยวกับกระบวนการเข้าสู่ความเป็นพยานผู้ชำนาญการพิเศษ

ปัญหาประการสุดท้าย ได้แก่ ปัญหาในการใช้ดุลพินิจของศาลในการชั่งน้ำหนักคำพยานผู้ชำนานการพิเศษ ในปัญหาข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นที่ทราบดีว่า ในบางประเด็นของคดีมีความจำเป็นที่จะต้องรับฟังคำเบิกความของพยานผู้ชำนานการพิเศษ เมื่อได้คำพยานนั้นแล้วย่อมเกิดเป็นปัญหาว่า คำพยานดังกล่าวนั้นจะมีน้ำหนักเพียงพอที่ให้ศาลรับฟังได้ และปัญหาที่อาจจะตามมาอีกประการหนึ่งก็คือว่า ในบางกรณีอาจจะมีการที่พยานผู้ชำนานการพิเศษ เบิกความแย้งกับประจักษ์พยานหรือเบิกความแย้งกับพยานบอกเล่า ปัญหาที่ย่อมตกเป็นภาระแก่ศาลว่าจะใช้ดุลพินิจอย่างไรในการชั่งน้ำหนักของพยานที่มีความขัดแย้งกันเช่นนี้

จากปัญหาที่สำคัญทั้ง 3 ประการดังกล่าวข้างต้นนี้ หากได้มีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาดังกล่าวนั้นแล้ว ก็จะสามารถหาแนวทางที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์อันเหมาะสมและมีความชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และเป็นการที่จะเสริมสร้างให้มีการยอมรับและให้ความสำคัญของพยานผู้ชำนานการพิเศษ อันจะส่งผลให้การพิจารณาพิพากษาคดีในทางอาญาเป็นไปอย่างยุติธรรม เอาตัวบุคคลผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้และทำให้ผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดพ้นจากการถูกกล่าวหา อันจะเป็นการสอดคล้องกับหลักการตรวจสอบเพื่อให้ได้ความจริงแท้ของเรื่องที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวความคิดและหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญา ซึ่งต้องรับฟังพยานหลักฐานที่ดีที่สุด รวมทั้งศึกษาถึงความจำเป็น และความสำคัญของการรับฟังพยานผู้ชำนานการพิเศษในคดีอาญา

2. เพื่อศึกษาถึงวิธีการของการรับฟังพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญา โดยศึกษาถึงฐานะของพยานผู้ชำนาญการพิเศษเมื่อเข้ามาเป็นพยานในศาล การระบุ บัญชีพยาน การเบิกความ และการสืบพยาน

3. เพื่อศึกษาถึงการซึ่งนำหนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษ ใน คดีอาญาว่าศาลให้น้ำหนักกับพยานประเภทใดในการตัดสินความ ซึ่งมีความสำคัญใน การวิเคราะห์ว่าเมื่อการรับฟังพยานผู้ชำนาญการพิเศษเป็นที่ยุติแล้ว ศาลจะให้ น้ำหนักกับคำพยานประเภทนี้ในการตัดสินคดีได้มากน้อยเพียงใด อย่างไร

4. เพื่อศึกษาถึงการที่จะพัฒนาให้มีวิธีการที่เหมาะสมและชัดเจน เกี่ยวกับ กระบวนการของการเข้าสู่ความเป็นพยานผู้ชำนาญการพิเศษ ที่จะสามารถนำมา ใช้ได้ในการพิจารณาคดีในทางอาญาของศาลไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้จะศึกษาถึงความหมาย และคุณสมบัติของพยานผู้ชำนาญการ พิเศษในคดีอาญา และกระบวนการเข้าสู่ความเป็นพยานของผู้ชำนาญการพิเศษ ตลอดจนการซึ่งนำหนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษ โดยการวิเคราะห์ จากทฤษฎีแนวความคิดในหลักกฎหมายพยานหลักฐาน โดยยึดถือประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลักในการศึกษา รวมทั้งจะศึกษาและวิเคราะห์แนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่พิพากษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ ว่าศาลได้วางแนวไว้อย่างไร ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบถึงหลักกฎหมายของต่าง ประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบวิธีวิจัยเอกสาร ทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ความเห็นของนักนิติศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการวินิจฉัยคดี แนวคำพิพากษาของศาล โดยนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการศึกษา เปรียบเทียบและวิเคราะห์เพื่อสรุปเป็นข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมรัดกุมต่อไป

สมมติฐาน

การที่ยังไม่มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสมในการเข้าสู่ความเป็นพยานของผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญานั้น ส่งผลกระทบให้ความสำคัญและความจำเป็นในการรับฟังและชี้แจงน้ำหนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษนั้นไม่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ทฤษฎีและแนวคิดทางนิติศาสตร์

ทฤษฎีทางกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญา ได้แก่ ทฤษฎีการรับฟังพยาน หลักฐานที่ดีที่สุด แนวความคิดเรื่องการค้นหาความจริง หลักการเผชิญหน้าพยาน เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องทฤษฎีแนวความคิดเกี่ยวกับพยานหลักฐาน และเข้าใจถึงความจำเป็นและความสำคัญของการรับฟังพยานผู้ชำนาญ

การพิเศษในคดีอาญา

2. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงวิธีการของการรับฟังพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญา
3. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงการซึ่งนำนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญาและแนวทางการพิพากษาของศาลไทย
4. ทำให้ได้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการรับฟังและการซึ่งนำนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
5. เป็นประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษา และผู้ที่สนใจเรื่องการรับฟังและซึ่งนำนักคำพยานของพยานผู้ชำนาญการพิเศษในคดีอาญา